

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 396

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55
21 grudnia 2012

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
II <i>Komunikaty</i>		
KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ		
Komisja Europejska		
2012/C 396/01	Komunikat Komisji – Zawiadomienie w sprawie dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji – Dyrektywa 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (załącznik V) ⁽¹⁾	1
IV <i>Informacje</i>		
INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ		
Rada		
2012/C 396/02	Konkluzje Rady – Zdrowe starzenie się w ciągu całego cyklu życia	8
2012/C 396/03	Konkluzje Rady w sprawie dawstwa i przeszczepiania narządów	12

PL

Cena:
3 EUR

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 396/04	Ogłoszenie skierowane do osób, do których mają zastosowanie środki ograniczające przewidziane w decyzji Rady 2010/788/WPZiB wykonywanej decyzją wykonawczą Rady 2012/811/WPZiB	15
---------------	--	----

Komisja Europejska

2012/C 396/05	Kursy walutowe euro	16
2012/C 396/06	Decyzja Komisji z dnia 19 grudnia 2012 r. zmieniająca decyzję Komisji z dnia 30 lipca 2010 r. w odniesieniu do jej stosowania oraz do składu Forum Wysokiego Szczebla do spraw Poprawy Funkcjonowania Łącucha Dostaw Żywności	17

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

Rada

2012/C 396/07	Zaproszenie otwarte – Europejska współpraca naukowo-techniczna (COST)	18
---------------	---	----

Komisja Europejska

2012/C 396/08	Zaproszenia do składania wniosków w ramach programu roboczego na rok 2012 programu wsparcia dla polityki dotyczącej technologii informacyjno-telekomunikacyjnych jako części ramowego programu na rzecz konkurencyjności i innowacji (lata 2007–2013)	20
---------------	---	----

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2012/C 396/09	Komunikat Komisji opublikowany na podstawie art. 27 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie COMP/39.595 – Continental/United/Lufthansa/Air Canada (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 9787) ⁽¹⁾	21
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Komunikat Komisji – Zawiadomienie w sprawie dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji – Dyrektywa 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (załącznik V)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 396/01)

Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, zmieniona dyrektywą Rady 2006/100/WE z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie swobodnego przepływu osób w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii, w szczególności jej art. 21 ust. 7, stanowi, że państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o wszelkich przyjmowanych przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących wydawania dokumentów potwierdzających posiadanie stosownych kwalifikacji w dziedzinach objętych rozdziałem III dyrektywy oraz że Komisja publikuje stosowny komunikat w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, podając tytuły przyporządkowane przez państwa członkowskie dokumentom potwierdzającym posiadanie kwalifikacji oraz, w stosownych przypadkach, organ wydający dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, świadectwo, które mu towarzyszy, oraz odpowiadający mu tytuł zawodowy, o którym mowa odpowiednio w załączniku V, pkt 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 oraz 5.7.1, oraz odpowiednią datę odniesienia lub odpowiedni akademicki rok odniesienia ⁽¹⁾.

W związku z tym, że kilka państw członkowskich zgłosiło nowe tytuły lub zmiany w tytułach zawartych już w wykazie, Komisja publikuje niniejszy komunikat zgodnie z art. 21 ust. 7 dyrektywy 2005/36/WE ⁽²⁾.

1. Lekarz weterynarii

Polska zgłosiła wprowadzenie następujących zmian w tytule lekarza weterynarii (pkt 5.4.2 załącznika V do dyrektywy 2005/36/WE):

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Data odniesienia
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu		1 maja 2004 r.

⁽¹⁾ Akademicki rok odniesienia dotyczy tytułów architekta. Jak stanowi art. 21 ust. 5 dyrektywy 2005/36/WE: „Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji architekta, o którym mowa w załączniku V, pkt 5.7.1, który podlega (...) automatycznemu uznaniu, stanowi dowód odbycia kształcenia, które rozpoczęło się nie wcześniej niż w akademickim roku odniesienia, o którym mowa w tym załączniku.” W przypadku wszystkich pozostałych tytułów zawodowych wymienionych w załączniku V datę odniesienia stanowi data, od której w danym państwie członkowskim stosuje się minimalne wymogi w zakresie wykształcenia określone w dyrektywie dla danego zawodu.

⁽²⁾ Wersja skonsolidowana załącznika V do dyrektywy 2005/36/WE znajduje się na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Data odniesienia
		Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		

2. Architekt

- 1) Węgry zgłosiły wprowadzenie następującego dodatkowego tytułu architekta (pkt 5.7.1 załącznika V do dyrektywy 2005/36/WE):

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Akademicki rok odniesienia
Magyarország	Okleveles építészmérnök	Pécsi Tudományegyetem – Pollack Mihály Műszaki Kar	A területi illetékes építészaknara hatósági bizonyítványa a szakmagyakorlási jogosultásáról	2007/2008

- 2) Włochy zgłosiły wprowadzenie następującego dodatkowego tytułu architekta (pkt 5.7.1 załącznika V do dyrektywy 2005/36/WE):

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Akademicki rok odniesienia
Italia	Laurea Magistrale in Ingegneria edile/architettura	Università degli Studi di Padova	Esame di Stato	2008/2009

- 3) Polska zgłosiła wprowadzenie następującego dodatkowego tytułu architekta (pkt 5.7.1 załącznika V do dyrektywy 2005/36/WE):

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Akademicki rok odniesienia
Polska	magister inżynier architekt	Politechnika Wroclawska	Zaświadczenie o członkostwie w jednej z okręgowych izb architektów/Zaświadczenie Krajowej Rady Izby Architektów RP potwierdzające posiadane kwalifikacje do wykonywania zawodu architekta zgodnych z wymaganiami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej osoby nie będącej członkiem Izby.	2007/2008

- 4) Austria zgłosiła wprowadzenie następującego dodatkowego tytułu architekta (pkt 5.7.1 załącznika V do dyrektywy 2005/36/WE):

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Akademicki rok odniesienia
Österreich	Bachelor der Architektur	Universität für künstlerische und industrielle Gestaltung Linz	Bescheinigung des Bundesministers für Wirtschaft, Jugend und Familie über die Eintragung in die Architektenkammer/Bescheinigung einer Bezirksverwaltungsbehörde über die Ausbildung oder Befähigung, die zur Ausübung des Baumeistergewerbes (Berechtigung für Hochbauplanung) berechtigt	2006/2007
		Akademie der bildenden Künste Wien		2008/2009

- 5) Zjednoczone Królestwo zgłosiło wprowadzenie następujących zmian w tytułach architekta (pkt 5.7.1 załącznika V do dyrektywy 2005/36/WE):

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Akademicki rok odniesienia	
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities	An Architects Registration Board Part 3 Certificate of Architectural Education	1988/1989	
		— Colleges of Art			
		— Schools of Art			
		— Cardiff University			2006/2007
		— University College for the Creative Arts			2008/2009
		— Birmingham City University			
	2. Degrees in architecture	2. Universities	1988/1989		
	3. Final examination	3. Architectural Association			
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art			
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects			
	6. Master of Architecture	6. — University of Liverpool	2006/2007		
		— Cardiff University	2006/2007		

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Akademicki rok odniesienia
		— University of Plymouth		2007/2008
		— Queens University, Belfast		2009/2010
		— Northumbria University		2009/2010
		— University of Brighton		2010/2011
		— Birmingham City University		2010/2011
		— Leeds Metropolitan University		2011/2012
		— University of Newcastle upon Tyne		2011/2012
		— University of Lincoln		2011/2012
		— University of Huddersfield		2012/2013
	7. Graduate Diploma in Architecture	7. University College London		2006/2007
	8. Professional Diploma in Architecture	8. University of East London		2007/2008
	9. Graduate Diploma in Architecture/MArch Architecture	9. University College London		2008/2009
	10. Postgraduate Diploma in Architecture	10. — Leeds Metropolitan University		2007/2008
		— University of Edinburgh		2008/2009
	11. MArch Architecture (ARB/RIBA Part 2)	11. — University College London		2011/2012
		— De Montfort University		
	12. Master of Architecture (MArch)	12. Liverpool John Moores University		2011/2012
	13. Postgraduate Diploma in Architecture and Architectural Conservation	13. University of Edinburgh		2008/2009

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Akademicki rok odniesienia
	14. Postgraduate Diploma in Architecture and Urban Design	14. University of Edinburgh		2008/2009
	15. Mphil in Environmental Design in Architecture (Option B)	15. University of Cambridge		2009/2010
	16. Professional Diploma in Architecture: Advanced Environmental and Energy Studies	16. University of East London/Centre for Alternative Technology		2008/2009
	17. MArchD in Applied Design in Architecture	15. Oxford Brookes University		2011/2012
	18. M'Arch	16. University of Portsmouth		2011/2012

6) Hiszpania zgłosiła wprowadzenie następujących zmian w tytułach architekta (pkt 5.7.1 załącznika V do dyrektywy 2005/36/WE):

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Akademicki rok odniesienia
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: — Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; — Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; — Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla;		1988/1990

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Akademicki rok odniesienia
		— Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid;		
		— Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián;		
		— Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona;		
		— Universidad de Santiago de Compostela, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña;		
		— Universidad de A Coruña;		1991/1992
		— Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares;		1999/2000
		— Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada;		1999/2000
		— Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante;		1997/1998
		— Universidad Europea de Madrid;		1998/1999
		— Universidad Internacional de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura;		1999/2000
		— Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle;		1998/1999
		— Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia;		1999/2000

Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Zaświadczenie dołączone do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji	Akademicki rok odniesienia
		<ul style="list-style-type: none"><li data-bbox="687 304 932 439">— IE Universidad, Escuela Técnica Superior de Estudios Integrados de Arquitectura;<li data-bbox="687 461 932 595">— Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada.<li data-bbox="687 618 932 674">— Universidad San Pablo CEU		2009/2010 1994/1995 2001/2002

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Konkluzje Rady – Zdrowe starzenie się w ciągu całego cyklu życia

(2012/C 396/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYPOMINA:

1. o art. 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który stanowi, że przy określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Unii należy zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego. Działanie Unii, uzupełniając polityki krajowe, ukierunkowane jest na poprawę zdrowia publicznego, jak również na zapobieganie chorobom i dolegliwościom ludzkim oraz usuwanie źródeł zagrożeń dla zdrowia fizycznego i umysłowego. Unia i państwa członkowskie sprzyjają współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi właściwymi w dziedzinie zdrowia publicznego;
2. o konkluzjach Rady w sprawie: kwestii zdrowotnych we wszystkich dziedzinach polityki (30 listopada i 1 grudnia 2006 r.)⁽¹⁾; zdrowego i godnego starzenia się (30 listopada 2009 r.); równości i zdrowia we wszystkich obszarach polityki: solidarność w zdrowiu (8 czerwca 2010 r.); nowatorskich podejść do chorób przewlekłych w ramach zdrowia publicznego i systemów opieki zdrowotnej (7 grudnia 2010 r.); prac przygotowawczych do pilotażowego europejskiego partnerstwa na rzecz innowacji sprzyjającej aktywnemu starzeniu się w dobrym zdrowiu (9 marca 2011 r.); zmniejszania różnic zdrowotnych w UE poprzez zorganizowane działania na rzecz promowania zdrowego stylu życia (1 i 2 grudnia 2011 r.)⁽²⁾;
3. o rezolucji Biura Regionalnego WHO dla Europy zatytułowanej⁽³⁾: „Strategia i plan działania w sprawie zdrowego starzenia się w Europie na lata 2012–2020”;
4. o komunikatach Komisji zatytułowanych: „Sprostanie wyzwaniom związanym ze skutkami starzenia się społeczeństwa w UE” (Sprawozdanie na temat starzenia się

społeczeństwa, 2009); „Europa 2020: strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (5 marca 2010 r.); „Działania w ramach Strategicznego planu realizacji Europejskiego partnerstwa na rzecz innowacji sprzyjającej aktywnemu starzeniu się w dobrym zdrowiu” (29 lutego 2012 r.);

5. o celach strategii „UE 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu;
6. o sprawozdaniu europejskiego projektu współpracy „Zdrowe starzenie się”: „Zdrowe starzenie się – wyzwanie dla Europy” (2007 r.);
7. o białej księdze Komisji zatytułowanej „Razem na rzecz zdrowia: strategiczne podejście dla UE na lata 2008–2013”, w której podkreślono potrzebę promowania dobrego zdrowia na przestrzeni całego cyklu życia ludzkiego w starzejącej się Europie;
8. o opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie skutków starzenia się społeczeństwa dla systemów ochrony zdrowia i opieki społecznej (15 lipca 2010 r.); oraz opinii Komitetu Regionów pt. „Aktywne starzenie się: inteligentna opieka zdrowotna – lepsze życie” (27 lipca 2012 r.);
9. o oświadczeniu Rady w sprawie Europejskiego Roku Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej (2012): dalsze działania,

UZNAJE, ŻE:

10. zdrowe starzenie się jest procesem ciągłym, zachodzącym na przestrzeni całego cyklu życia. Bardzo ważne jest wspieranie takiego podejścia wśród obywateli poprzez podejmowanie wielodyscyplinarnych działań na rzecz promocji zdrowia, zapobiegania chorobom oraz działań w dziedzinie opieki zdrowotnej i społecznej. Wiąże się to z pracą z całym społeczeństwem i we wszystkich dziedzinach polityki, w tym z organami publicznymi i, zgodnie z priorytetami państw członkowskich, stronami zainteresowanymi na

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lsa/126524.pdf

⁽²⁾ Dz.U. C 359 z 9.12.2011, s. 5: konkluzje Rady w sprawie zmniejszenia różnic zdrowotnych w UE poprzez zorganizowane działania na rzecz promowania zdrowego stylu życia.

⁽³⁾ EUR/RC62/R6.

wszystkich szczeblach, w tym z pracownikami służby zdrowia i pacjentami, partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim, mediami i podmiotami gospodarczymi;

11. innowacyjne podejścia do promocji zdrowia i zapobiegania chorobom mogłyby pomóc osobom starszym w utrzymaniu niezależności przez dłuższy czas i poprawić ich jakość życia,

PODKREŚLA, ŻE:

12. dobre zdrowie osób w wieku produkcyjnym przyczynia się do wyższej produktywności i przynosi inne korzyści obywatelom i społeczeństwu, pomagając realizować cele strategii „UE 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu;
13. w obliczu obecnego kryzysu gospodarczego i zmian demograficznych istnieje potrzeba, by przemyśleć strukturę usług, które sprzyjałyby bardziej sprawnemu działaniu i zrównoważonemu charakterowi sektora zdrowotnego, a tym samym społeczeństwu bardziej przyjaznemu dla osób starszych,

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE:

14. wyniki konferencji wysokiego szczebla pod hasłem „Zdrowe starzenie się w ciągu całego cyklu życia”, którą zorganizowała prezydencja cypryjska w dniach 5–6 września 2012 r.; konferencja ta stanowiła okazję do zaprezentowania działań w dziedzinie zdrowego starzenia się, dostarczając dowodów na to, że zdrowe starzenie się jest ściśle związane z realizacją skutecznych programów dotyczących promocji zdrowia i zapobiegania chorobom od najwcześniejszych lat życia i w ciągu całego cyklu życia;
15. promocję sprzyjającą zdrowiu aktywności fizycznej w ramach planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na lata 2011–2014 ⁽¹⁾ oraz opracowane w tym kontekście zasady dotyczące dobroczynnego wpływu aktywności fizycznej na aktywne starzenie się;
16. podjętą przez Komisję Europejską inicjatywę uruchomienia i realizacji Europejskiego partnerstwa na rzecz innowacji sprzyjającej aktywnemu starzeniu się w dobrym zdrowiu oraz oczekuje oceny tej pilotażowej inicjatywy w roku 2013;
17. strategię UE dotyczące uwarunkowań zdrowia i częstych czynników ryzyka, w tym nową strategię UE przewidującą wspieranie państw członkowskich w ograniczaniu szkodliwych skutków spożywania alkoholu;
18. „Oświadczenie Rady w sprawie Europejskiego Roku Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej (2012): dalsze działania”, które zwiększy tempo działań w najbliższych latach;

19. prace nad optymalizacją działań podejmowanych w odpowiedzi na wyzwania wiążące się z chorobami przewlekłymi; prace te są prowadzone na podstawie procesu refleksji, który rozpoczęły państwa członkowskie i Komisja ⁽²⁾.

UZNAJE:

20. znaczenie promocji zdrowia, zapobiegania chorobom i programów wczesnej diagnostyki od początkowych lat życia i w całym jego cyklu;
21. mające dalekosiężne skutki obciążenie związane z zachorowalnością i niepełnosprawnością, występującymi w społeczeństwie na skutek chorób przewlekłych takich jak: choroby nowotworowe choroby układu oddechowego, choroby układu krążenia i choroby naczyniowe układu nerwowego, cukrzyca i choroby psychiczne, zaburzenia układu mięśniowo-szkieletowego, problemy związane z wadami słuchu i wzroku;
22. że lepszy sposób postępowania z chorobami długotrwałymi może pomóc pacjentom w utrzymaniu aktywności i niezależności w starszym wieku;
23. że administracja publiczna i, w odpowiednich przypadkach, udział społeczeństwa obywatelskiego, odgrywają kluczową rolę w poprawie warunków związanych ze zdrowym starzeniem się;
24. że warunki gospodarcze, społeczne i związane ze środowiskiem naturalnym, a także style życia, składają się na uwarunkowania zdrowia, a objęcie ich działaniami międzysektorowymi pozostaje jednym z istotnych wyzwań, któremu należałoby sprostać, by zapewnić wszystkim możliwość aktywnego i zdrowego starzenia się,

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH:

25. by kwestię zdrowego starzenia się w ciągu całego cyklu życia uczyniły jednym ze swoich priorytetów w nadchodzących latach, przyjmując podejście społeczne i opierające się na zasadach równości;
26. by przyjęły podejście, które główny nacisk przenosi na promocję zdrowia, zapobieganie chorobom, wczesną diagnostykę i lepszy sposób postępowania z chorobami od początkowych lat życia i w ciągu całego jego cyklu, co stanowić będzie strategię ukierunkowaną na poprawę jakości życia i zmniejszenie obciążeń związanych z chorobami przewlekłymi, osłabieniem zdrowia i niepełnosprawnością poprzez:
 - a) wspieranie realizacji programów w dziedzinie promocji zdrowia i zapobiegania chorobom, by kształtować zdrowy styl życia w dzieciństwie i wieku dojrzewania oraz przez całe życie;
 - b) wspieranie wczesnego wykrywania i wczesnej diagnostyki chorób poprzez oparte na faktach, racjonalne pod względem kosztów, oparte na zasadach równości i łatwo dostępne programy i narzędzia, w tym, w odpowiednich przypadkach, badania przesiewowe;

⁽¹⁾ Dz.U. C 162 z 1.6.2011, s. 1.

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/lsa/118282.pdf

- c) lepsze postępowanie z chorobami długotrwałymi poza opieką zamkniętą, by pomóc pacjentom w jak najdłuższym utrzymaniu aktywności i niezależności;
- d) promocję polityk i działań służących utrzymaniu zdrowia wśród ludności w wieku produkcyjnym, dążąc do zachowania zdrowia ludności w wieku produkcyjnym, co stanowi warunek produktywności i wzrostu;
- e) promocję otoczeń przyjaznych osobom starszym i sprzyjających zdrowiu, które zachęcałyby osoby starsze do aktywnego udziału i sprzyjały mu;
- f) rozwój systemu indywidualnej pomocy dla niesamodzielnych osób starszych;
27. by pogłębiały i zacieśniały koordynację i współpracę między wszystkimi odpowiednimi stronami zainteresowanymi oraz między państwami członkowskimi, wspierając działania międzysektorowe, angażujące społeczeństwo obywatelskie i uwzględniające zasadę „zdrowie we wszystkich obszarach polityki”;
28. by w promocji zdrowia i zapobieganiu chorobom wykorzystywały podejścia innowacyjne, sprzyjające aktywnemu udziałowi jednostek, rodzin i społeczności;
29. by wspierały Europejskie partnerstwo na rzecz innowacji sprzyjającej aktywnemu starzeniu się w dobrym zdrowiu poprzez doraźne angażowanie się państw członkowskich w realizację konkretnych działań partnerstwa oraz w uzyskiwanie widocznych wyników, a także w popularyzowanie partnerstwa i informowanie o jego wartości dodanej na szczeblu organów regionalnych i lokalnych, z uwzględnieniem wyników oceny przewidzianej na rok 2013;
30. by wydajnie wykorzystywały finansowanie UE (np. fundusze strukturalne, wspólne ramy strategiczne na lata 2014–2020, 7. program ramowy/program „Horyzont 2020”, program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji) do wspierania priorytetów w dziedzinie aktywnego i zdrowego starzenia się;
31. by wspierały inicjatywy miast i gmin zmierzające do promowania otoczenia przyjaznego osobom starszym i sprzyjającego zdrowiu oraz by utworzyły struktury służące realizacji wspólnych wytycznych;
32. by poprawiły komunikację w zakresie promowania zdrowia, zapobiegania chorobom, wczesnej diagnostyki i lepszego sposobu postępowania z chorobami, stosując innowacyjne podejścia do działań uświadamiających (np. odpowiedzialne wykorzystywanie mediów społecznościowych),
- ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:
33. wspierała przeszłe działania i inicjatywy dotyczące uwarunkowań zdrowia i czynników ryzyka, a także promowała zdrowe starzenie się w ciągu całego cyklu życia na szczeblach: unijnym, regionalnym i lokalnym, nie naruszając kompetencji państw członkowskich;
34. przyczyniała się do opracowywania polityk prowadzących do działań w dziedzinie promocji zdrowia, ukierunkowanych na dokonywanie zdrowych wyborów i prowadzenie zdrowego życia;
35. wspierała lepsze wykorzystanie przez państwa członkowskie wytycznych UE dotyczących aktywności fizycznej, które z zadowoleniem przyjęto w opracowanych przez prezydencję konkluzjach ministrów sportu UE, którzy spotkali się nieformalnie w listopadzie 2008 r. ⁽¹⁾;
36. wspierała dobrowolną współpracę państw członkowskich w celu dalszego rozwijania zarówno ogólnych środków zapobiegawczych, jak i wybiórczych środków zapobiegawczych ukierunkowanych na specyficzne potrzeby konkretnych grup docelowych;
37. pomagała państwom członkowskim, a szczególnie regionom, w wydajniejszym korzystaniu ze środków pochodzących z funduszy strukturalnych i innych instrumentów finansowania UE przeznaczanych na priorytety związane ze zdrowym starzeniem się;
38. by właściwie oceniła pilotażowe partnerstwo europejskie na rzecz innowacji sprzyjającej aktywnemu starzeniu się w dobrym zdrowiu, co pozwoli zainteresowanym państwom członkowskim uczestniczyć w zarządzaniu tym partnerstwem oraz dostarczy państwom członkowskim informacji na temat tego, w jaki sposób Komisja uwzględniła zalecenia partnerstwa przy wdrażaniu programów UE,
- WZYWA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ DO:
39. promowania strategii ukierunkowanych na zwalczanie czynników ryzyka, takich jak używanie tytoniu, szkodliwe skutki spożywania alkoholu, narkotyki, niezdrowa dieta i brak aktywności fizycznej, a także czynników związanych ze środowiskiem naturalnym, prowadzących do większej zapadalności na przewlekłe choroby niezakaźne, takie jak choroby nowotworowe, choroby układu oddechowego, choroby układu krążenia i choroby naczyniowe układu nerwowego, cukrzyca, choroby psychiczne i zaburzenia układu mięśniowo-szkieletowego;
40. wspierania działań zmierzających do określenia i rozpowszechnienia dobrych wzorców postępowania, jeśli chodzi o choroby przewlekłe i ich czynniki ryzyka, w tym wzmocnienia pozycji pacjentów;
41. rozważenia sposobów wzmocnienia współpracy i poprawy wymiany dobrych wzorców na szczeblu europejskim, by promować podejście oparte na zdrowym starzeniu się w ciągu całego cyklu życia, z wykorzystaniem innowacyjnych narzędzi;
42. dalszego wdrażania strategii zdrowia ⁽²⁾ i jej celu, jakim jest propagowanie zdrowia w starzejącej się Europie z jednoczesnym wykorzystaniem podejścia międzysektorowego obejmującego sektor socjalny i sektor zdrowia, przy wsparciu ze strony grupy roboczej wysokiego szczebla ds. zdrowia publicznego we współpracy z Komitetem Ochrony Socjalnej;
43. dalszego prowadzenia i intensyfikacji prac zmierzających do lepszego zrozumienia powiązań między przeżyciami w początkowych latach życia a zdrowym starzeniem się, z wykorzystaniem m.in. badań obserwacyjnych;
44. wspierania, w odpowiednich sytuacjach, w ramach Europejskiego Systemu Informacji Zdrowotnej, zbierania i wymiany danych i informacji o zapadalności na choroby przewlekłe, chorobowości, czynnikach ryzyka i wynikach – takich jak

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/sport/library/documents/c1/eu-physical-activity-guidelines-2008_en.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/health/strategy/policy/index_pl.htm

- lata zdrowego życia – a także na temat polityk i działań w zakresie promocji zdrowia, w tym systemów informowania w państwach UE, z uwzględnieniem istniejących mechanizmów i prac prowadzonych w ramach Europejskiego Systemu Statystycznego oraz przez inne odpowiednie strony zainteresowane (takie jak WHO, WHO Euro i OECD);
45. upowszechniania Europejskiego partnerstwa na rzecz innowacji sprzyjającej aktywnemu starzeniu się w dobrym zdrowiu jako odpowiedniej platformy współpracy wielu stron zainteresowanych – reprezentujących sektor publiczny i prywatny, organizacje pozarządowe i środowiska akademickie, działających na szczeblu UE, regionalnym i lokalnym – nawiązanej w oparciu o konsensus i porozumienie tych stron, z zaangażowaniem działających na rzecz osiągnięcia swoich uzgodnionych celów i zamierzeń, zgodnie z wynikami oceny w roku 2013;
46. prowadzenia współpracy ze Światową Organizacją Zdrowia (WHO), w szczególności z jej biurem regionalnym, by działania obu stron w dziedzinie zdrowego starzenia się wzajemnie się uzupełniały.
-

Konkluzje Rady w sprawie dawstwa i przeszczepiania narządów

(2012/C 396/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

cone dawstwu narządów i transplantacji zorganizowane, odpowiednio, przez Radę Europy i Komisję Europejską,

PRZYPOMINA O:

— komunikacie Komisji „Plan działania dotyczący dawstwa i przeszczepiania narządów (2009–2015): zacieśnianie współpracy między państwami członkowskimi”⁽¹⁾, w którym nakreślono dziesięć działań priorytetowych mających pomóc państwom członkowskim zmierzyć się z trzema głównymi wyzwaniami w dziedzinie dawstwa i przeszczepiania narządów, a mianowicie: 1) zwiększaniem dostępności narządów, 2) zwiększaniem skuteczności i dostępności systemów transplantacyjnych oraz 3) podnoszeniem poziomu jakości i bezpieczeństwa,

— rozwój najlepszych praktyk i programów szkoleniowych na szczeblu krajowym i europejskim wspieranych z programu działania UE w dziedzinie zdrowia;

2. PRZYPOMINA:

— o znaczeniu, jakie ma zachęcanie ludzi do podjęcia decyzji o zostaniu dawcą po śmierci,

— o znaczeniu, jakie ma nadanie priorytetu pobieraniu organów od zmarłych dawców,

I. ZWIĘKSZANIE DOSTĘPNOŚCI NARZĄDÓW

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE:

— rozwój krajowych programów poprawiających skuteczność poszczególnych etapów procesu pobierania narządów od zmarłych dawców (począwszy od wskazania dawcy i opieki nad nim po pobieranie i transport),

— o lepszej jakości życia pacjentów i wysokiej efektywności kosztowej, jakie ma przeszczep nerki w porównaniu z dializowaniem w schyłkowej niewydolności nerek, co zostało przeanalizowane na przykład przez władze Wielkiej Brytanii (Department of Health 2009) lub Francji (Haute Autorité de Santé, 2010),

— opracowanie europejskiego podręcznika postępowania w przypadku dawstwa od żywych dawców dotyczącego przeszczepów nerek i wątroby,

— o braku alternatyw medycznych dla pacjentów oczekujących na przeszczep ratujący życie w przypadku innych narządów,

— rozpowszechnianie najlepszych praktyk, np. poprzez europejski podręcznik tworzenia i utrzymywania systemów koordynacji dawców narządów w przypadku pobierania narządów od zmarłych dawców,

— o tym, że wprawdzie jest to kwestia kompetencji krajowych, jednak zachodzi potrzeba, by każde państwo członkowskie wyraźnie określiło i zorganizowało systemy oświadczeń woli dawców i w przejrzysty sposób zarządzało listami oczekujących na szczeblu krajowym,

— planowane opracowanie przekrojowego przeglądu krajowych systemów oświadczeń woli dawców, jak również działań prowadzonych w zakresie włączenia specjalistów intensywnej opieki medycznej w proces pobierania narządów od zmarłych dawców,

— o wymogu, by państwa członkowskie chroniły żywych dawców przed potencjalnymi zagrożeniami, niedogodnościami fizycznymi i finansowymi związanymi z dawstwem, jak również zagwarantowały, że dawstwo jest dobrowolne i bezpłatne, jak określono w dyrektywie 2010/53/UE,

— rolę stowarzyszeń zawodowych, takich jak Europejskie Towarzystwo Transplantacji Narządów (ESOT) i jego sekcja – Europejska Organizacja Koordynatorów Transplantacyjnych i Europejski Komitet Dawstwa (ETCO-EDC),

— o znaczeniu przejrzystej i wszechstronnej komunikacji, by wzmocnić publiczne zaufanie do wartości systemów transplantacyjnych opartych na pobieraniu narządów od zmarłych dawców, jak również od dawców żywych,

— działania podejmowane przez państwa członkowskie w zakresie dalszego rozwoju programów pobierania narządów od dawców żywych, przy jednoczesnym zapewnieniu całościowej ochrony żywego dawcy, które były omawiane na nieformalnym posiedzeniu ministrów zdrowia w dniach 10–11 lipca 2012 r.,

— o konieczności zwrócenia uwagi na odpowiedzialność specjalistów w dziedzinie intensywnej opieki medycznej i ratownictwa medycznego oraz uwzględnienie dawstwa jako jednej z decyzji, które należy podjąć w opiece u schyłku życia,

— organizację krajowych kampanii uświadamiających i inicjatyw europejskich, takich jak Europejski Dzień Dawstwa Narządów i warsztaty dziennikarskie poświę-

— że pobranie organów od żywego dawcy do celów transplantacji musi być w każdym przypadku dokładnie analizowane z uwzględnieniem odpowiednich kryteriów, w szczególności zasady, że ciało ludzkie nie powinno być wykorzystywane do osiągnięcia korzyści finansowych;

⁽¹⁾ 16545/08 – (COM(2008) 819 final).

3. ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

- kontynuowały dzielenie się wiedzą fachową we wszystkich najważniejszych aspektach programów dawstwa narządów i transplantacji, aby umożliwić wzajemne uczenie się i zwiększenie liczby dostępnych narządów;
- dbały o ustawiczne szkolenie specjalistów, w tym zarówno koordynatorów transplantacyjnych, jak i pracowników oddziałów intensywnej opieki medycznej i oddziałów ratunkowych, którzy uczestniczą w procesie pobierania i przeszczepiania narządów od zmarłych dawców;
- dzieliły się informacjami na temat swoich krajowych systemów oświadczeń woli dawców;
- ustanowiły wszechstronne mechanizmy ochrony żywych dawców, łącznie z utworzeniem rejestrów lub ewidencji dalszych obserwacji, zgodnie z wymogami dyrektywy 2010/53/UE;
- utworzyły przejrzyste i oficjalne mechanizmy zwracania żywym dawcom poniesionych przez nich kosztów oraz – jeśli ma to zastosowanie – rekompensaty dochodów utraconych w bezpośrednim związku z udziałem w procedurze przyżyciowego pobierania narządów;
- podnosiły wśród pacjentów i ich rodzin świadomość różnych opcji przeszczepów, w tym przeszczepów od zmarłych i żywych dawców, jak również świadomość innych alternatywnych terapii odtworzeniowych. Poprawiały informacje na temat dawstwa i przeszczepów w ogóle oraz by angażowały pracowników opieki zdrowotnej w przekazywanie odpowiednich informacji na temat dawstwa narządów;
- wymieniały informacje na temat swoich strategii komunikacyjnych i proaktywnie komunikowały je ogółowi społeczeństwa, wykorzystując przy tym media społeczne;
- rozwijały i ulepszały – w zależności od potrzeb – programy współpracy ze specjalistami w dziedzinie intensywnej opieki medycznej i ratownictwa medycznego, wspólnie z krajowymi i międzynarodowymi stowarzyszeniami zawodowymi, aby zoptymalizować wskazywanie potencjalnych dawców i realizację procesu pobierania narządów od zmarłych dawców;

II. ZWIĘKSZANIE SKUTECZNOŚCI I DOSTĘPNOŚCI SYSTEMÓW TRANSPLANTACYJNYCH

4. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE:

- ustanowienie i wdrożenie dwustronnych i wielostronnych umów między państwami członkowskimi dotyczących wymiany narządów i pacjentów, które są zgodne z zasadą samowystarczalności w transplantacji, jak określono w rezolucji z Madrytu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Rezolucja z Madrytu w sprawie dawstwa organów i transplantacji. Krajowe zadania w zakresie zaspokajania potrzeb pacjentów, zgodnie z zasadami WHO. Transplantation 2011; 91 (11S): S29-S31.

- ustanowienie umów o współpracy między krajowymi organizacjami transplantacyjnymi, takich jak South Transplant Alliance,
- dzielenie się wiedzą fachową na temat systemów transplantacyjnych między właściwymi organami państw członkowskich i europejskimi organizacjami wymiany narządów, w szczególności Eurotransplant i Scandiatransplant;

5. PRZYPOMINA:

- o istotnych istniejących możliwościach leczenia większej liczby pacjentów i efektywnego wykorzystywania większej liczby dostępnych narządów w państwach członkowskich dzięki zawieraniu i wdrażaniu dwustronnych i wielostronnych umów między państwami członkowskimi,
- o potrzebie wystarczających zdolności administracyjnych w ramach ustanawiania organów krajowych zgodnie z dyrektywą 2010/53/UE,
- że handel narządami jest pogwałceniem podstawowych praw człowieka, takich jak ludzka godność i nienaruszalność, oraz wpływa negatywnie na publiczne zaufanie i gotowość potencjalnych dawców do dawstwa narządów,
- że ograniczona wiedza i badania niektórych naukowych i organizacyjnych aspektów przeszczepiania narządów, a także brak niezbędnej wiedzy fachowej w niektórych obszarach hamują dalszy rozwój działalności w dziedzinie przeszczepów w UE;

6. ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

- aktywnie zaangażowały się umowy o partnerstwie, jeśli mają mniej niż dziesięciu zmarłych dawców na milion mieszkańców, lub jeśli w ich granicach brak jest konkretnych programów transplantacyjnych;
- wykorzystywały instrumenty wspólnotowe do budowania w stosownych przypadkach krajowych zdolności w dziedzinie przeszczepów;
- nadal dzieliły się informacjami na temat organizacji i finansowania działalności w dziedzinie przeszczepów i ich nadzoru;
- uczestniczyły w operacyjnej transgranicznej wymianie narządów, w tym poprzez udział w rozpoczynającym się w 2013 r. wspólnym działaniu dotyczącym transgranicznych umów o wymianie;
- wspierały w odpowiednich przypadkach krajową i międzynarodową współpracę między organami ds. przeszczepiania narządów a policją i organami celnymi, aby wykrywać i uniemożliwiać handel narządami;

7. WZYWA KOMISJĘ EUROPEJSKĄ, BY:

1. włączyła przeszczepy narządów do zakresu inicjatyw UE w dziedzinie zwalczania handlu ludźmi ⁽¹⁾ zgodnie z zaleceniami Światowej Organizacji Zdrowia i Rady Europy;
2. w europejskim programie w zakresie badań naukowych „Horyzont 2020” uwzględniła badania nad technicznymi i organizacyjnymi aspektami transplantacji;

III. POPRAWA JAKOŚCI I BEZPIECZEŃSTWA

8. PRZYPOMINA:

- że w dyrektywie 2010/53/UE ustalono minimalne normy jakości i bezpieczeństwa narządów ludzkich przeznaczonych do przeszczepów.
- o konieczności podnoszenia wiedzy na temat konsekwencji dla stanu zdrowia u pacjentów po przeszczepach,

aby dalej optymalizować działalność w dziedzinie transplantacji, z uwzględnieniem niedoboru narządów;

9. ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

1. wymieniały się krajowymi procedurami udzielania zezwoleń instytucjom pobierającym narządy i ośrodkom transplantacyjnym;
2. dzieliły się wiedzą fachową na temat przeszczepiania narządów od dawców zakwalifikowanych na podstawie rozszerzonych kryteriów (na przykład od starszych dawców), aby zwiększyć liczbę dostępnych narządów, przy jednoczesnym wyznaczeniu granic jakości i bezpieczeństwa takich działań;
3. zaangażowały się w gromadzenie i udostępnianie wiedzy na temat jakości i bezpieczeństwa oraz w tworzenie znormalizowanych rejestrów lub ewidencji dalszej obserwacji pacjentów, w oparciu o wspólnie opracowane i uzgodnione modele.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar (Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1).

Ogłoszenie skierowane do osób, do których mają zastosowanie środki ograniczające przewidziane w decyzji Rady 2010/788/WPZiB wykonywanej decyzją wykonawczą Rady 2012/811/WPZiB

(2012/C 396/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

Poniższe informacje kieruje się do osób wymienionych w załączniku do decyzji Rady 2010/788/WPZiB wykonywanej decyzją wykonawczą Rady 2012/811/WPZiB ⁽¹⁾.

Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych wskazała osoby, które powinny zostać wpisane do wykazu osób i podmiotów objętych środkami nałożonymi na mocy pkt 13 i 15 rezolucji nr 1596 (2005) i przedłużonymi na mocy pkt 3 rezolucji nr 1952 (2010).

Zainteresowane osoby i podmioty mogą w każdej chwili złożyć w Komitecie ONZ, ustanowionym zgodnie z pkt 8 rezolucji RB ONZ nr 1533 (2004), wniosek – wraz z wszelkimi dokumentami uzupełniającymi – o to, by decyzja o wpisaniu ich do wyżej wspomnianego wykazu ONZ została ponownie rozpatrzona. Wniosek taki należy przesłać na poniższy adres:

United Nations — Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

Więcej informacji można znaleźć na stronie: <http://www.un.org/sc/committees/751/comguide.shtml>

Nawiązując do decyzji ONZ, Rada Unii Europejskiej ustaliła, że osoby, które figurują we wspomnianym wyżej załączniku, powinny znaleźć się w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi przewidzianymi w decyzji Rady 2010/788/WPZiB wykonywanej decyzją Rady 2012/811/WPZiB. Powody umieszczenia danych osób w wykazie wyszczególniono w odpowiednich wpisach w załączniku do decyzji Rady.

Zwraca się uwagę zainteresowanych osób, że istnieje możliwość złożenia wniosku do właściwych organów w odpowiednim państwie członkowskim lub w odpowiednich państwach członkowskich (które to organy wskazano na stronach internetowych wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005) o uzyskanie zezwolenia na użycie zamrożonych środków finansowych w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb lub dokonania określonych płatności (por. art. 3 rozporządzenia).

Pisząc na powyższy adres, zainteresowane osoby mogą także złożyć do Rady wnioski – wraz z dokumentami uzupełniającymi – o to, by decyzja o wpisaniu ich w wyżej wspomnianych wykazach została ponownie rozpatrzona.

Council of the European Union
DG C Coordination
General Secretariat
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Zwraca się także uwagę zainteresowanych osób, że istnieje możliwość zaskarżenia decyzji Rady do Sądu Unii Europejskiej zgodnie z warunkami określonymi w art. 275 akapit drugi i art. 263 akapit czwarty i szósty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 50.

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

20 grudnia 2012 r.

(2012/C 396/05)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3246	AUD	Dolar australijski	1,2632
JPY	Jen	111,52	CAD	Dolar kanadyjski	1,3106
DKK	Korona duńska	7,4612	HKD	Dolar Hongkongu	10,2657
GBP	Funt szterling	0,81460	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5882
SEK	Korona szwedzka	8,6349	SGD	Dolar singapurski	1,6148
CHF	Frank szwajcarski	1,2079	KRW	Won	1 423,62
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	11,2790
NOK	Korona norweska	7,3645	CNY	Yuan renminbi	8,2554
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,5333
CZK	Korona czeska	25,228	IDR	Rupia indonezyjska	12 786,61
HUF	Forint węgierski	286,13	MYR	Ringgit malezyjski	4,0473
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	54,424
LVL	Łat łotewski	0,6963	RUB	Rubel rosyjski	40,6570
PLN	Złoty polski	4,0730	THB	Bat tajlandzki	40,559
RON	Lej rumuński	4,4743	BRL	Real	2,7308
TRY	Lir turecki	2,3670	MXN	Peso meksykańskie	16,9287
			INR	Rupia indyjska	72,6740

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 19 grudnia 2012 r.****zmieniająca decyzję Komisji z dnia 30 lipca 2010 r. w odniesieniu do jej stosowania oraz do składu Forum Wysokiego Szczebla do spraw Poprawy Funkcjonowania Łącucha Dostaw Żywności**

(2012/C 396/06)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzję Komisji z dnia 30 lipca 2010 r. ustanawiającą Forum Wysokiego Szczebla do spraw Poprawy Funkcjonowania Łącucha Dostaw Żywności⁽¹⁾ stosuje się do dnia 31 grudnia 2012 r.
- (2) Forum przyczyniło się do poprawy konkurencyjności łańcucha wartości UE związanego z produkcją rolno-spożywczą poprzez monitorowanie wdrażania zaleceń Grupy Wysokiego Szczebla ds. Konkurencyjności Europejskiego Przemysłu Rolno-Spożywczego oraz inicjatyw zaproponowanych przez Komisję w komunikacie „Poprawa funkcjonowania łańcucha dostaw żywności w Europie”⁽²⁾. Forum zaleciło przeprowadzenie dalszych ukierunkowanych działań. Inicjatywy te należy kontynuować. Prace Forum Wysokiego Szczebla do spraw Poprawy Funkcjonowania Łącucha Dostaw Żywności powinny zatem być kontynuowane po 31 grudnia 2012 r.
- (3) Aby ułatwić wymianę dobrych praktyk i rozszerzyć zasięg Forum, członkostwo w nim należy rozszerzyć na organy krajowe ze wszystkich państw członkowskich. Należy poddać przeglądowi reprezentację organizacji prywatnych na podstawie publicznego zaproszenia do składania wniosków, aby zapewnić zrównoważoną reprezentację zainteresowanych stron,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

W decyzji z dnia 30 lipca 2010 r. wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W skład Forum wchodzi maksymalnie 50 członków.”;

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy państw członkowskich mianują swoich przedstawicieli w grupie przygotowawczej, o której mowa w art. 5 ust. 2.

Dyrektor Generalny Dyrekcji Generalnej ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu mianuje pozostałych członków wywodzących się z organizacji mających kompetencje w obszarach, o których mowa w art. 2 i 3, które odpowiedziały na zaproszenie do składania wniosków. Organizacje te mianują swoich przedstawicieli w Forum i w grupie przygotowawczej, o której mowa w art. 5 ust. 2.

Komisja może odrzucić przedstawiciela mianowanego przez organizację, jeśli uzna jego mianowanie za niewłaściwe, na podstawie uzasadnionych przesłanek określonych w momencie ustanawiania grupy lub w regulaminie wewnętrznym grupy. W takim przypadku dana organizacja proszona jest o wyznaczenie innego przedstawiciela.”;

2) artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2014 r.”.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
Antonio TAJANI
Wiceprzewodniczący⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 3.8.2010, s. 4.⁽²⁾ COM(2009) 591 z 28.10.2009.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

RADA

ZAPROSZENIE OTWARTE

Europejska współpraca naukowo-techniczna (COST)

(2012/C 396/07)

COST łączy badaczy i ekspertów z różnych krajów, którzy pracują nad konkretnymi zagadnieniami. COST NIE finansuje samych badań, ale wspiera działania sieciowe, takie jak spotkania, konferencje, krótkoterminowe wymiany naukowe i kontakty zewnętrzne. Obecnie COST wspiera około 250 sieci naukowych (działań).

W ramach programu COST ogłoszone zostaje zaproszenie do składania wniosków w sprawie działań, które przyczynią się do naukowego, technologicznego, gospodarczego, kulturalnego lub społecznego rozwoju Europy. Szczególnie mile widziane są wnioski, które w stosunku do innych programów europejskich będą miały nowatorski charakter, lub wnioski wychodzące od badaczy o krótkim stażu.

Nawiązywanie bliższych kontaktów pomiędzy badaczami europejskimi ma ogromne znaczenie dla stworzenia europejskiej przestrzeni badań i innowacji (EPB). COST zachęca do tworzenia nowych, innowacyjnych, interdyscyplinarnych i mających szeroki zasięg sieci badawczych w Europie. Zespoły badaczy prowadzą w ramach programu COST działania, które przyczyniają się do zapewniania najwyższej jakości prac naukowych w Europie.

Struktura COST obejmuje dziewięć szeroko pojętych dziedzin (takich jak: biomedycyna i biologia molekularna; chemia oraz nauki i technologie molekularne; nauka o Ziemi i kształtowanie środowiska; żywienie i agronomia; leśnictwo, funkcja produkcyjna i usługowa lasów; człowiek, społeczeństwo, kultura i zdrowie; technologie informacyjne i telekomunikacyjne; nauka o materiałach, nauki fizyczne i nanonauki; transport i urbanistyka). Zagadnienia wchodzące w zakres każdej z tych dziedzin opisano na stronie internetowej <http://www.cost.eu>

Wnioskodawcy proszeni są o przyporządkowanie swojego zagadnienia do jednej z tych dziedzin. Jednakże wnioski interdyscyplinarne niemieszczące się jednoznacznie w jednej dziedzinie powinny być składane jako wnioski interdyscyplinarne i będą one rozpatrywane oddzielnie.

Wnioski powinny być składane przez badaczy pochodzących z co najmniej pięciu krajów uczestniczących w COST. Wysokość pomocy finansowej na rzecz działania realizowanego przez 19 krajów uczestniczących – zazwyczaj przyznawanej na okres czterech lat – wynosi około 130 000 EUR rocznie, z zastrzeżeniem dostępnych środków budżetowych.

Wnioski będą oceniane w dwóch etapach (z wyjątkiem wniosków interdyscyplinarnych – zob. poniżej). Wnioski wstępne (do 1 500 słów/3 stron), składane przy użyciu odpowiedniego szablonu na stronie internetowej <http://www.cost.eu/opencall>, powinny zawierać krótkie streszczenie i opisywać spodziewany efekt działań. Wnioski, które nie będą spełniać kryteriów kwalifikacyjnych COST (np. wnioski o finansowanie badań), zostaną odrzucone. Kwalifikujące się wnioski zostaną ocenione – zgodnie z kryteriami opublikowanymi na stronie internetowej <http://www.cost.eu> – przez komitety zajmujące się poszczególnymi dziedzinami. Autorzy wyselekcjonowanych propozycji wstępnych zostaną zaproszeni do złożenia pełnych

wniosków. Pełne wnioski będą podlegały ocenie ekspertów zgodnie z kryteriami oceny przedstawionymi na stronie internetowej <http://www.cost.eu/opencall> Decyzja jest zwykle podejmowana w ciągu 6 miesięcy od terminu zgłoszenia wniosków, a działania powinny rozpocząć się w ciągu kolejnych 3 miesięcy.

Termin zgłaszania wniosków wstępnych upływa **dnia 29 marca 2013 r. o godzinie 17.00 czasu brukselskiego**. Około 20 % z nich zostanie zaproszonych do złożenia pełnego wniosku i przekazanych do ostatecznej selekcji, w wyniku której wybranych zostanie około 40 nowych działań, z zastrzeżeniem dostępnych środków budżetowych. Prośby o przedstawienie pełnych wniosków zostaną przesłane do dnia 30 maja 2013 r., a termin zgłaszania pełnych wniosków upływa dnia 26 lipca 2013 r.

Wnioski zgłoszone jako wnioski interdyscyplinarne podlegają specjalnej pilotażowej procedurze oceny wymagającej przedłożenia jednego wniosku. Wniosek ten będzie zdalnie oceniany w dwóch etapach, po czym odbędą się posiedzenia panelu interdyscyplinarnego. Dodatkowe informacje znajdują się pod adresem http://www.cost.eu/domains_actions/TDP Termin zgłaszania wniosków interdyscyplinarnych upływa **dnia 14 czerwca 2013 r. o godzinie 17:00 czasu brukselskiego**. Decyzje w sprawie zatwierdzenia działań są spodziewane w listopadzie 2013 r.

Kolejny termin zgłaszania wniosków przewidziany jest na dzień 27 września 2013 r., z uwzględnieniem specjalnego zbierania wniosków interdyscyplinarnych zgodnie z procedurą pilotażową.

Wnioskodawcy mogą skontaktować się z krajowymi koordynatorami COST (CNC) w celu uzyskania informacji i wskazówek – zob. <http://www.cost.eu/cnc>

Wnioski należy składać przez Internet na stronie internetowej biura COST.

Wsparcie finansowe przeznaczone dla COST na działalność koordynacyjną pochodzi z programu ramowego UE w zakresie badań i rozwoju technologicznego. Biuro COST, zarządzane przez Europejską Fundację Naukową, działa jako jednostka odpowiedzialna za realizację programu COST i zapewnia prowadzenie sekretariatu administracyjnego, naukowego i technicznego obsługującego program COST, komitety zajmujące się poszczególnymi dziedzinami programu oraz działania COST.

KOMISJA EUROPEJSKA

Zaproszenia do składania wniosków w ramach programu roboczego na rok 2012 programu wsparcia dla polityki dotyczącej technologii informacyjno-telekomunikacyjnych jako części ramowego programu na rzecz konkurencyjności i innowacji (lata 2007–2013)

(2012/C 396/08)

Niniejszym zawiadamia się o rozpoczęciu procedury zaproszenia do składania wniosków w ramach programu roboczego na rok 2012 programu wsparcia dla polityki dotyczącej technologii informacyjno-telekomunikacyjnych jako części ramowego programu na rzecz konkurencyjności i innowacji (lata 2007–2013).

Przyjmowane są wnioski dotyczące następującego zaproszenia: **CIP-ICT PSP-2013-7**.

Dokumentacja dotycząca zaproszeń, obejmująca ich treść, terminy i budżety podana jest w zaproszeniach opublikowanych na stronie internetowej ICT PSP:

http://ec.europa.eu/research/participants/portal/page/call_CIP?callIdentifier=CIP-ICT-PSP-2013-7

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Komunikat Komisji opublikowany na podstawie art. 27 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie COMP/39.595 – Continental/United/Lufthansa/Air Canada

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 9787)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 396/09)

1. WPROWADZENIE

1. Zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽¹⁾ Komisja może zdecydować – w przypadkach, w których zamierza przyjąć decyzję nakazującą zaprzestanie naruszania prawa i gdy zainteresowane strony zaproponują zobowiązania, aby uwzględnić zastrzeżenia wyrażone przez Komisję we wstępnej ocenie – o nadaniu tym zobowiązaniom mocy wiążącej dla przedsiębiorstw. Decyzja taka może zostać przyjęta na czas określony i oznacza, że nie ma już dalszych podstaw do podejmowania działań przez Komisję. Zgodnie z art. 27 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia Komisja publikuje zwięzłe streszczenie sprawy i zasadniczą treść zobowiązań. Zainteresowane strony mogą przedłożyć swoje uwagi w terminie wyznaczonym przez Komisję.

2. STRESZCZENIE SPRAWY

2. W dniu 19 lipca 2008 r. przedsiębiorstwa Air Canada („AC”), United Airlines („UA”), Continental Airlines („CO”) i Lufthansa („LH”), zwane dalej łącznie „stronami”, ogłosiły zamiar zawarcia porozumienia dotyczącego utworzenia spółki *joint venture* działającej w zakresie wszystkich świadczonych przez nie usług pasażerskiego transportu lotniczego na rynkach transatlantyckich („porozumienie A++”). W ramach spółki *joint venture* przedsiębiorstwa AC, UA, CO i LH współpracują w zakresie kluczowych parametrów dotyczących konkurencji, takich jak polityka cenowa, zdolność przewozowa, rozkłady lotów i marketing. W dniu 25 lipca 2008 r. Komisja wszczęła z urzędu postępowanie wyjaśniające w sprawie współpracy stron w ramach porozumienia A++.
3. W dniu 10 października 2012 r. Komisja przyjęła wstępną ocenę w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, uznając tymczasowo, że porozumienie A++ między stronami dotyczące spółki *joint venture* może naruszać art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
4. Komisja uznała, że w przypadku braku współpracy, przedsiębiorstwa LH i CO byłyby rzeczywistymi konkurentami w zakresie lotów bez międzylądowania na trasie Frankfurt–Nowy Jork i obsługiwałyby swoje własne loty bez międzylądowania w sposób niezależny, jak to miało miejsce przed wdrożeniem porozumienia A++.
5. W ramach oceny wstępnej Komisja wyraziła obawy, że współpraca między przedsiębiorstwami AC, UA, CO i LH w ramach porozumienia A++ może ograniczać konkurencję ze względu na cel na trasie Frankfurt–Nowy Jork w zakresie pasażerów z segmentu premium.
6. Z uwagi na łączną pozycję stron na rynku na trasie Frankfurt–Nowy Jork i bliskość konkurencji między przedsiębiorstwami LH i CO, współpraca mogłaby mieć istotny antykonkurencyjny wpływ względem pasażerów z segmentu premium. Komisja wzięła pod uwagę fakt, że klienci podróżujący na trasie Frankfurt–Nowy Jork są stosunkowo nieelastyczni pod względem cenowym i w przeważającej mierze nie dysponują znaczną siłą nabywczą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1. Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r., art. 81 i 82 Traktatu WE stały się odpowiednio art. 101 i 102 TFUE. W obu przypadkach te dwa punkty mają w zasadzie identyczną treść. Do celów niniejszego komunikatu odesłania do art. 101 i 102 TFUE należy w stosownych przypadkach rozumieć jako odesłania do art. 81 i 82 Traktatu WE.

7. Komisja stwierdziła dalej tymczasowo, iż doszło do wyeliminowania konkurencji, która istniała przed rozpoczęciem współpracy między przedsiębiorstwami LH i CO. Ze względu na znaczne bariery dla ekspansji i wejścia na rynek jest mało prawdopodobne, że konkurencję tę zastąpi konkurencja ze strony istniejących konkurentów lub potencjalnych nowych podmiotów wchodzących na rynek. Te bariery dla ekspansji i wejścia na rynek obejmują ograniczenia w dostępie do okienek czasowych, przewagę pod względem węzłów lotniczych zarówno na lotnisku we Frankfurcie, jak i na lotniskach New York JFK i Newark Liberty, a także przewagę stron wynikającą z częstotliwości wykonywanych lotów.
8. Ograniczenia w dostępie do okienek czasowych są aktualnie obecne na lotniskach New York JFK i Newark Liberty, a w perspektywie średnio - i długoterminowej mogą się pojawić na lotnisku we Frankfurcie. Z uwagi na przewagę pod względem węzłów na lotniskach we Frankfurcie i Nowym Jorku strony mogą czerpać większy pożytek z korzyści skali, rozpoznawalności marki, skuteczności swojego programu lojalnościowego (*frequent flyer programme* (FFP)), możliwości wiązania lotów z lotami dowożącymi pasażerów z mniejszych lotnisk regionalnych oraz możliwości zawierania umów z przedsiębiorstwami niż ich obecni albo potencjalni konkurenci niedysponujący taką przewagą w węzłach lotniczych. Dzięki większej częstotliwości lotów wykonywanych na trasie Frankfurt–Nowy Jork strony mogą dysponować wyższą jakością usług niż ich obecni lub potencjalni konkurenci, w wyniku czego klienci mogą godzić się na wyższe ceny.

3. ZASADNICZA TREŚĆ ZAPROPONOWANYCH ZOBOWIĄZAŃ

9. Strony objęte niniejszym postępowaniem, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 zaproponowały zobowiązania, które mogą podjąć, aby uwzględnić zastrzeżenia Komisji dotyczące konkurencji. Strony podkreśliły, że powyższego faktu nie należy interpretować jako przyznania się do naruszenia reguł konkurencji UE, ani do tego, że porozumienie A++ jest niezgodne z art. 101 TFUE.
10. Zobowiązania zostały streszczone poniżej i w całości opublikowane w angielskiej wersji językowej na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji:

http://ec.europa.eu/competition/index_en.html

11. Na trasie Frankfurt–Nowy Jork strony proponują:
 - a) udostępnienie par okienek czasowych lądowania i startu na lotnisku we Frankfurcie lub lotniskach New York JFK/Newark Liberty – do wyboru konkurenta – w celu umożliwienia wykonywania aż do siedmiu dodatkowych rejsów tygodniowo (a nawet do 21 rejsów tygodniowo, jeżeli osoby trzecie wycofałyby swoje obecne usługi na danej trasie). Ta propozycja jest obostrzona licznymi warunkami, m.in. koniecznością podjęcia przez konkurenta wszelkich możliwych działań w celu uzyskania niezbędnych okienek czasowych w ramach ogólnego procesu przydziału okienek czasowych. Strony nie muszą też zwalniać więcej niż jednego okienka na lotnisku New York JFK;
 - b) zawarcie umów przewidujących możliwość łączenia taryf z konkurentami w zakresie pasażerów z segmentu premium. Kwalifikują się do nich wszyscy konkurenci, którzy obsługują albo zaczęli obsługiwać nowe albo częstsze połączenia bez międzylądowania na trasie Frankfurt–Nowy Jork i którzy nie obsługują węzłów lotniczych ani lotnisk niebędących węzłami, lecz obsługującymi loty bez międzylądowania (tzw. „focus-city”) na obu końcach odcinka tej trasy;
 - c) zawarcie specjalnych umów o proporcjonalnym podziale w ruchu lotniczym, w którym faktyczne miejsce wylotu i faktyczne miejsce przylotu znajdują się w Europie/Izraelu lub Ameryce Północnej/na Karaibach/w Ameryce Centralnej, pod warunkiem że część podróży odbywa się na trasie Frankfurt–Nowy Jork. Kwalifikują się do nich wszyscy konkurenci, którzy zaczęli obsługiwać nowe albo częstsze połączenia bez międzylądowania na trasie Frankfurt–Nowy Jork i którzy sami albo we współpracy z partnerami w ramach sojuszu nie obsługują węzłów lotniczych ani lotnisk typu „focus-city” na obu końcach odcinka trasy Frankfurt–Nowy Jork;
 - d) otwarcie swoich programów lojalnościowych FFP na konkurenta, który zaczyna obsługiwać nowe albo częstsze połączenia na trasie, jeżeli konkurent ten nie posiada porównywalnego własnego programu i nie bierze udziału w żadnym z programów FFP należących do stron.
12. Strony proponują powierzyć odpowiedzialność za monitorowanie przestrzegania tych zobowiązań powołanemu w tym celu pełnomocnikowi. W razie sporów dotyczących zobowiązań pomiędzy nowym podmiotem wchodzącym na rynek a stronami, strony proponują zastosowanie procedury rozstrzygnięcia sporów, w ramach której trybunał arbitrażowy podejmie ostateczną decyzję w danej kwestii.

4. ZAPROSZENIE DO ZGŁASZANIA UWAG

13. Po zbadaniu rynku Komisja zamierza przyjąć na podstawie art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 decyzję uznającą za wiążące zobowiązania streszczone powyżej i opublikowane na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji.

14. Zgodnie z art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja wzywa zainteresowane strony trzecie do zgłaszania uwag na temat zaproponowanych zobowiązań. Komisja musi otrzymać wspomniane uwagi nie później niż w terminie jednego miesiąca od daty niniejszej publikacji. Zainteresowane osoby trzecie są również proszone o przedłożenie nieopatrzonej klauzulą poufności wersji swoich uwag, z której usunięto tajemnice handlowe oraz pozostałe informacje poufne oraz zastąpiono je nieopatrzoną klauzulą poufności streszczeniem lub słowami „tajemnica handlowa” lub „poufne”.
15. Prosimy o przesyłanie uzasadnionych odpowiedzi i uwag, przedstawiających istotne fakty. Jeśli stwierdzą Państwo istnienie problemu dotyczącego dowolnej części proponowanych zobowiązań, prosimy o zasugerowanie możliwego rozwiązania.
16. Uwagi z dopiskiem zawierającym numer referencyjny – case COMP/39.595 – Continental/United/Lufthansa/Air Canada – można przesyłać do Komisji pocztą elektroniczną (na adres: COMP-GREFFE-ANTITRUST@ec.europa.eu), faksem (+32 22950128) lub listownie na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Antitrust Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2012/C 396/10)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) nr 510/2006**„ΜΕΣΣΑΡΑ” (MESSARA)****NR WE: EL-PDO-0005-0973-14.02.2012****ChOG () ChNP (X)****1. Nazwa:**

„Μεσσαρά” (Messara)

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie:

Grecja

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego:**3.1. Rodzaj produktu:**

Klasa 1.5. Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje, itp.)

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1:

Oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia tłoczona mechanicznie wyłącznie z oliwek (*Olea europea* L.) odmiany Koroneiki. Oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia „Messara” ma następujące właściwości fizyczno-chemiczne i organoleptyczne w momencie jej butelkowania:

Właściwości fizyczno-chemiczne:

- kwasowość (wartość procentowa masy kwasu oleinowego): $\leq 0,6$,
- K_{232} : $\leq 1,80$,
- K_{270} : $\leq 0,13$,
- nadtlutki (meq O_2 /kg): $\leq 8,5$,
- woski: ≤ 130 mg/kg,
- kwas oleinowy: 75–83 %,
- nienasycone kwasy tłuszczowe ogółem: ≥ 84 %,
- stosunek zawartości kwasu oleinowego do kwasu linolowego: ≥ 10 ,
- kampesterol: $\geq 3,8$ % ≤ 4 % steroli ogółem,

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

- stigmasterol: $\geq 1,5$ % steroli ogółem,
- stigmastadieny: $\leq 0,05$ ppm,
- r ECN42: $\leq 0,1$,
- polifenole: ≥ 100 mg/kg oliwy z oliwek,
- rozpuszczalniki chlorowcoorganiczne: ilości śladowe.

Właściwości organoleptyczne:

- kolor: jaskrawozielony, w miarę dojrzewania zmienia się w zielonożółty,
- mediana błędów: $Md = 0$,
- mediana owocowości: $Mf > 4,0$,
- owocowość: 4,0–5,0,
- smak ostry: 3,5–4,0,
- goryczka: 3,0–3,5.

3.3. *Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych):*

Surowcem używanym do produkcji oliwy z oliwek „Messara” są oliwki odmiany Koroneiki.

3.4. *Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego):*

—

3.5. *Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym:*

Produkcja, transport, oczyszczanie i przetwarzanie oliwek, a także klasyfikowanie oliwy z oliwek musi odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym produkcji.

3.6. *Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.:*

—

3.7. *Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania:*

—

4. **Zwięźle określenie obszaru geograficznego:**

Oliwę produkuje się w regionie Messara, który jest położony na południe-południowy zachód od prefektury Heraklion, na południe od góry Psiloriti, na północ od góry Kofina i rozciąga się do wybrzeża Morza Libijskiego. Na wschodzie rozciąga się do granicy geograficznej gminy Asteruzja, a na zachodzie sięga do Zatoki Messara na granicy prefektury Heraklion. Zgodnie z planem administracyjnym Kallikratis obejmuje on cały obszar gminy Fajstos, część gminy Gortyna (cały okręg Ruwa, Gortyna i Kofina) oraz część gminy Archanes – Asteruzja (cały okręg Asteruzja).

5. **Związek z obszarem geograficznym:**

5.1. *Specyfika obszaru geograficznego:*

Specyficzne cechy geograficzne tego najdalej na południe wysuniętego regionu kontynentu europejskiego, gdzie uprawia się oliwki, są niezwykle i stwarzają szczególnie mikroklimat, sprzyjający rozwojowi uprawy oliwek i niespotykany w innych regionach Krety i Grecji.

Gleba

Wyznaczony obszar jest lekko pofałdowaną równiną o średniej wysokości 150 m n.p.m. Gleba ma przeciętny skład i określa się ją jako piaszczysto-ilastą. Charakteryzuje się dużą zawartością kredy (30–50 % CaCO_3), a zawartość materii organicznej jest średnia do niskiej (0,8–1,2 %). Odczyn pH gleby jest obojętny do lekko zasadowego.

Klimat

Klimat jest gorący i suchy, lasy nie występują. Najchłodniejszym miesiącem jest styczeń (6,7 do 15,7 °C, średnio 11,2 °C), a najgorętszym – lipiec (20,3 do 33,1 °C, średnio 28,5 °C). Najwyższą średnią temperaturę maksymalną odnotowano w lipcu (34 °C), a najniższą średnią temperaturę minimalną w styczniu (6 °C). Regularnym zjawiskiem w miesiącach letnich są upały, w czasie których temperatury przekraczają 40 °C, i którym czasami towarzyszą wyjątkowo gorące i suche wiatry

z Afryki. Obserwuje się duże dzienne wahania temperatur i duże nasłonecznienie (ponad 150 dni słonecznych na rok). Średnia względna wilgotność sięga od 46,8 % w lipcu do 74 % w styczniu. W miesiącach zimowych średnie opady wynoszą 100 mm, a w miesiącach letnich opady praktycznie nie występują. Średnie roczne opady wynoszą 534,9 mm. W związku z tym do uprawy na oliwę z oliwek na tym obszarze najlepiej nadaje się odmiana Koroneiki, ponieważ niewielka wysokość n.p.m. i brak mrozów pozwalają w największym stopniu wykorzystać jej potencjał.

5.2. *Specyfika produktu:*

Średni, owocowy aromat oliwek z wyważoną kombinacją smaku owocowego, ostrego i gorzkiego.

Oliwę z oliwek „Messara” charakteryzuje niska kwasowość, nieprzekraczająca 0,6. Wyjątkowo niskie współczynniki absorpcji ($K_{232} \leq 1,80$ i $K_{270} \leq 0,13$) i ich mała zmienność ($\leq -0,001$) wskazują na świeżość produktu, natomiast niska liczba nadtlenkowa ($\leq 8,5$) jest bezpośrednio związana z wysoką odpornością na przechowywanie.

Zawartość kampesterolu jest wyjątkowo duża (powyżej 3,8 % sterolów ogółem), choć nie przekracza limitu 4 %. Jest to cecha wyróżniająca, związana z występującym na wyznaczonym obszarze gorącym i suchym klimatem.

5.3. *Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG):*

Gleba o wysokiej zawartości kredy i stosunkowo niskiej zawartości materii organicznej wraz z wystawieniem oliwek na intensywne działanie promieni słonecznych przyczynia się do zwiększonego stężenia składników aromatycznych. Lekko faliste obszary zawdzięczają wystarczające nasłonecznienie rzeźbie terenu, na którym pagórki przechodzą w obszary równinne.

Ponadto wspomniana odmiana oliwek jest wczesna, co powoduje, że okres wzrostu i dojrzewania przypada na najbardziej słoneczną porę roku. Dzięki temu zwiększa się zawartość składników aromatycznych w oliwie. W szczególności panujący klimat tworzy korzystne warunki dla wczesnego kwitnienia i zawiązywania się owoców, a co za tym idzie – wczesnego ich dojrzewania. Charakterystyczne dla ostatnich 20 dni kwietnia chłodne temperatury (około 18 °C) i niska względna wilgotność (ok. 60 %) sprzyjają kwitnieniu i ułatwiają zapylenie kwiatów. W późniejszym okresie utrzymuje się temperatura ok. 22 °C, co umożliwia odpowiednie zawiązanie się owoców. Należy podkreślić, że wczesne kwitnienie i zawiązywanie się owoców mają decydujący wpływ na fakt, że okres wzrostu i dojrzewania przypada na czas dobrej pogody w regionie, ponieważ dni pochmurne występują tylko w miesiącach zimowych. Powyższy fakt oraz rzeźba terenu, która umożliwia maksymalne nasłonecznienie gajów oliwnych, a także odpowiednie metody stosowane przez producentów i przetwórców w okresie uprawy, zbioru i przetwarzania, przyczyniają się do wyjątkowej jakości tej oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia.

Ponadto wyjątkowo gorący i suchy klimat ogranicza występowanie muszki oliwnej. Dzięki temu otrzymywany produkt ma wysoką jakość i niską kwasowość.

W wyniku częstego występowania w miesiącach letnich bardzo wysokich temperatur oliwa z oliwek ma naturalnie wysoką zawartość kampesterolu, co jest cechą szczególną omawianego regionu. Wyjątkowo wysoka zawartość kampesterolu jest rezultatem długich okresów wysokich temperatur (czasami przekraczających 40 °C), jakie odnotowuje się w regionie Messara w miesiącach letnich, i stresu, jakiemu poddane są drzewa w związku z brakiem wody. Efektem tej szczególnej cechy klimatycznej jest również wysoka zawartość nienasyconych kwasów tłuszczowych o dużej wartości odżywczej.

Uprawa oliwek jest nieodłączną częścią historii i kultury Krety. Najstarsze potwierdzone ślady obecności drzew oliwnych na wyspie pochodzą z okresu środkowego neolitu (5400–4400 p.n.e.). W tym samym czasie rozpoczęto również produkcję oliwy z oliwek. W okresie wczesnominojskim (2800–2300 p.n.e.) na wyspie rosły już całe lasy drzew oliwnych i dzikie drzewa oliwne, w tym las Kapetaniana na równinie Messara. Uprawa drzew oliwnych i produkty z nich wytwarzane były ściśle związane z dietą, gospodarką, kultem i kulturą. Należy zauważyć, że istniał związek między drzewem oliwnym i produktami z oliwek a rytuałami religijnymi. Świadectwem uprawy oliwek są znaleziska z okresu minojskiego, takie jak znalezione w Fajstos i istniejące do dzisiaj owalne lub mające gruszkowaty kształt kamienne prasy, otoczone kanałem i zaopatrzone w odpływ.

Oliwa z oliwek „Messara” została dwukrotnie wyróżniona za swoją jakość. Jury 2. Festiwalu Oliwy z Oliwek i Oliwek, zorganizowanego w Atenach w dniach 9–11 maja 2008 r. przez Europejską Sieć Rozwoju Regionalnego (EDPA), w uznaniu cech jakościowych oliwy z oliwek z równiny Messara, wytworzonej w 100 % z odmiany Koroneiki i zgłoszonej do konkursu przez Unię Spółdzielni Rolniczych (EAS) z Messary, przyznało jej srebrny medal. Na 4. Festiwalu Oliwy z Oliwek i Oliwek, który odbył się w Atenach w dniach 12–14 marca 2010 r., w drugim konkursie oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia oliwa z oliwek „Messara” reprezentowana przez EAS z Messary otrzymała brązowy medal za smak.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

(Artykuł 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

http://www.minagric.gr/images/stories/docs/agrotis/POP-PGE/prodiagrafes_elaioladou_Messara.pdf

Zawiadomienie dla osób oraz podmiotów umieszczonych w wykazie, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga, na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1251/2012

(2012/C 396/11)

1. We wspólnym stanowisku 2008/369/WPZiB ⁽¹⁾ wzywa się Unię do zamrożenia funduszy oraz innych zasobów gospodarczych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów naruszających embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga, zgodnie z wykazem sporządzonym na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr ONZ 1533(2004), 1596(2005), 1807(2008) oraz 1857(2008) systematycznie aktualizowanym przez komitet ONZ powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1533(2004).

Wykaz sporządzony przez komitet ONZ obejmuje:

- osoby lub podmioty naruszające embargo na broń i podobne środki, o których mowa w art. 1,
- przywódców politycznych i wojskowych zagranicznych ugrupowań zbrojnych działających w DRK, utrudniających rozbrojenie i dobrowolną repatriację lub przesiedlenie bojowników należących do tych ugrupowań,
- przywódców politycznych i wojskowych, milicji kongijskich otrzymujących wsparcie spoza DRK, utrudniających swoim członkom rozbrojenie, demobilizację i reintegrację,
- działających w DRK przywódców politycznych i wojskowych, którzy rekrutują lub wykorzystują dzieci w konfliktach zbrojnych, naruszając obowiązujące prawo międzynarodowe,
- działające w DRK osoby, które dopuszczają się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego, w tym naruszeń związanych z działaniami skierowanymi przeciwko dzieciom i kobietom w przypadku konfliktów zbrojnych, w tym zabijania i okaleczania, przemocy seksualnej, uprowadzania i przymusowych przesiedleń,
- osoby utrudniające dostęp do pomocy humanitarnej lub dystrybucję tej pomocy we wschodniej części DRK,
- osoby lub podmioty wspierające – poprzez nielegalny handel zasobami naturalnymi – nielegalne ugrupowania zbrojne we wschodniej części DRK.

2. Dnia 12 listopada 2012 r. Komitet ONZ ds. Sankcji zdecydował o wpisaniu jednej osoby fizycznej, a dnia 30 listopada 2012 r. o wpisaniu dwóch osób fizycznych do właściwego wykazu. Zainteresowane osoby fizyczne mogą w każdym momencie złożyć w Komitecie ONZ wniosek o ponowną weryfikację decyzji o wpisaniu ich do wymienionego wyżej wykazu ONZ wraz z dokumentami uzupełniającymi. Taki wniosek należy przesłać na poniższy adres biura ONZ odpowiedzialnego za skreślanie z wykazu:

United Nations — Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

Więcej informacji można znaleźć na stronie: <http://www.un.org/sc/committees/dfp.shtml>

3. W następstwie decyzji ONZ wymienionych w ust. 2 Komisja przyjęła rozporządzenie (UE) nr 1251/2012 ⁽²⁾, które zmienia załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga ⁽³⁾.

Do osób fizycznych, których dotyczy powyższe, mają w związku z tym zastosowanie następujące środki zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1183/2005:

- a) zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych, będących ich własnością lub znajdujących się w ich posiadaniu, a także zakaz udostępniania im lub na ich rzecz, bezpośrednio lub pośrednio, funduszy lub zasobów gospodarczych (art. 2); oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 15.5.2008, s. 84.

⁽²⁾ Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 42.

⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 23.7.2005, s. 1.

b) zakaz świadomego i celowego udziału w działaniach, których przedmiotem lub celem jest obejście w sposób bezpośredni lub pośredni środków określonych w lit. a) powyżej.

4. Osoby fizyczne umieszczone w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1183/2005 na mocy rozporządzenia (UE) nr 1251/2012 oraz w następstwie decyzji ONZ z dnia 12 i 30 listopada 2012 r. mogą przedstawić Komisji swoje opinie dotyczące umieszczenia ich w wykazie. Takie opinie należy przesłać na poniższy adres Komisji Europejskiej:

European Commission
'Restrictive measures'
Rue de la Loi/Wetstraat 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. Ponadto zwraca się uwagę zainteresowanych osób fizycznych na fakt, że istnieje możliwość zaskarżenia rozporządzenia (UE) nr 1251/2012 do Sądu Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami zawartymi w art. 263 ust. 4 i 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

6. Dane osobowe osób fizycznych, których dotyczy wykaz sporządzony na mocy rozporządzenia (UE) nr 1251/2012, będą przetwarzane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾. Wszelkie wnioski np. z prośbą o dodatkowe informacje lub niezbędne dla skorzystania z praw przysługujących na mocy rozporządzenia nr 45/2001 (np. dostęp do danych osobowych lub ich korygowanie) należy przesłać do Komisji, na adres wymieniony w punkcie 4 powyżej.

7. Dla zachowania należytego porządku zwraca się uwagę osób fizycznych wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik I, że istnieje możliwość zwrócenia się z wnioskiem do właściwych władz odpowiedniego państwa członkowskiego (państw członkowskich), zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005, w celu uzyskania zezwolenia na wykorzystanie zamrożonych funduszy i zasobów gospodarczych na podstawowe potrzeby lub szczególne płatności zgodnie z art. 3 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Komisji z dnia 13 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2007/134/WE ustanawiającą Europejską Radę ds. Badań Naukowych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 385 z dnia 14 grudnia 2012 r.)

(2012/C 396/12)

Decyzja Komisji z dnia 13 grudnia 2012 r. zmieniająca decyzję 2007/134/WE ustanawiającą Europejską Radę ds. Badań Naukowych otrzymuje brzmienie:

„DECYZJA KOMISJI**z dnia 13 grudnia 2012 r.****zmieniająca decyzję 2007/134/WE ustanawiającą Europejską Radę ds. Badań Naukowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 i 3,

uwzględniając decyzję Rady 2006/972/WE z dnia 19 grudnia 2006 r. dotyczącą programu szczegółowego »Pomysły«, wdrażającego siódmy program ramowy Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) ⁽²⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2007/134/WE z dnia 2 lutego 2007 r. ustanawiającą Europejską Radę ds. Badań Naukowych ⁽³⁾ Komisja ustanowiła Europejską Radę ds. Badań Naukowych (zwaną dalej »ERBN«), która służy realizacji programu szczegółowego »Pomysły«. ERBN składa się z niezależnej Rady Naukowej wspieranej przez specjalną jednostkę ds. realizacji, a jej funkcjonowanie przewidziano do dnia 31 grudnia 2013 r.
- (2) Rada Naukowa składa się z uznanych naukowców, inżynierów i uczonych powoływanych przez Komisję i działających we własnym imieniu, niezależnie od jakichkolwiek zewnętrznych wpływów. W skład Rady wchodzi 22 członków działających zgodnie z mandatem określonym w art. 3 decyzji 2007/134/WE.
- (3) Po rezygnacji 3 członków Komisja wyznaczyła ich następców decyzją 2009/357/WE z dnia 27 kwietnia 2009 r. zmieniającą decyzję 2007/134/WE ustanawiającą Europejską Radę ds. Badań Naukowych ⁽⁴⁾. Po wygaśnięciu kadencji 7 członków Komisja wyznaczyła ich następców decyzją 2011/12/UE z dnia 12 stycznia

2011 r. zmieniającą decyzję 2007/134/WE ustanawiającą Europejską Radę ds. Badań Naukowych ⁽⁵⁾.

- (4) Mandaty 10 członków Rady Naukowej wygasają w dniach 1 lutego i 26 kwietnia 2013 r., w związku z czym konieczne jest etapowe przedłużenie kadencji członków Rady.
- (5) Etapowe przedłużenie kadencji członków Rady Naukowej powinno nastąpić zgodnie z przepisami art. 4 ust. 6 i 7 decyzji 2007/134/WE, które stanowią m.in., że członkowie powoływani są na czteroletnią kadencję, z możliwością jednokrotnego przedłużenia na podstawie systemu rotacyjnego, który zapewni ciągłość prac Rady Naukowej, oraz że członkowie mogą być powoływani na okres krótszy niż maksymalna kadencja, aby umożliwić etapową rotację członków.
- (6) Zgodnie z art. 4 ust. 4 decyzji 2007/134/WE przyszłych członków mianuje Komisja na podstawie czynników i kryteriów określonych w załączniku I do tej decyzji, po przeprowadzeniu niezależnej i przejrzystej procedury ich wyznaczenia uzgodnionej z Radą Naukową, włączając w to konsultacje ze środowiskiem naukowym oraz sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady. W tym celu utworzono stały Komitet Identyfikacyjny wysokiego szczebla, w którego skład wchodzi niezależni eksperci otrzymujący honoraria z budżetu operacyjnego programu szczegółowego »Pomysły«. Komitet przedstawił zalecenia dotyczące etapowego przedłużenia kadencji członków Rady Naukowej, które zostały przyjęte.
- (7) Zgodnie z art. 4 ust. 4 decyzji 2007/134/WE nazwiska przyszłych członków publikowane są zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 ⁽⁶⁾.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2007/134/WE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 22.2.2007, s. 81.⁽³⁾ Dz.U. L 57 z 24.2.2007, s. 14.⁽⁴⁾ Dz.U. L 110 z 1.5.2009, s. 37.⁽⁵⁾ Dz.U. L 9 z 13.1.2011, s. 5.⁽⁶⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Załącznik II do decyzji 2007/134/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
Máire GEOGHEGAN-QUINN
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

»ZAŁĄCZNIK II

Członkowie Rady Naukowej ERBN

Nazwisko i instytut	Początek kadencji	Koniec kadencji
Athene DONALD, University of Cambridge	2 lutego 2013 r.	31 grudnia 2013 r.
Nicholas CANNY, National University of Ireland, Galway	13 stycznia 2011 r.	31 grudnia 2013 r.
Sierd A.P.L. CLOETINGH, Utrecht University	27 kwietnia 2013 r.	31 grudnia 2013 r.
Tomasz DIETL, Polska Akademia Nauk	13 stycznia 2011 r.	31 grudnia 2013 r.
Daniel DOLEV, The Hebrew University of Jerusalem	13 stycznia 2011 r.	31 grudnia 2013 r.
Carlos M. DUARTE, Instituto Mediterraneo de Estudios Avanzados, Esporles (Islas Baleares)	27 kwietnia 2013 r.	31 grudnia 2013 r.
Barbara ENSOLI, Istituto Superiore di Sanità, Rzym	2 lutego 2013 r.	31 grudnia 2013 r.
Daniel ESTEVE, CEA Saclay, Gif-sur-Yvette	13 stycznia 2011 r.	31 grudnia 2013 r.
Pavel EXNER, Czech Academy of Sciences, Praga	13 stycznia 2011 r.	31 grudnia 2013 r.
Éva KONDOROSI, Hungarian Academy of Sciences, Segegy	2 lutego 2013 r.	31 grudnia 2013 r.
Timothy HUNT, Cancer Research UK, South Mimms	13 stycznia 2011 r.	31 grudnia 2013 r.
Carl-Henrik HELDIN, Ludwig Institute for Cancer Research, Uppsala	13 stycznia 2011 r.	31 grudnia 2013 r.
Klaus BOCK, Danish National Research Foundation, Kopenhaga	2 lutego 2013 r.	31 grudnia 2013 r.
Matthias KLEINER, German Research Foundation, Bonn	2 lutego 2013 r.	31 grudnia 2013 r.
Nuria Sebastian GALLES, University of Pompeu Fabra, Barcelona	27 kwietnia 2013 r.	31 grudnia 2013 r.
Helga NOWOTNY, WWTF Vienna Science and Technology Fund	13 stycznia 2011 r.	31 grudnia 2013 r.
Reinhard GENZEL, Max Planck Institute for Extra-terrestrial Physics, Garching	2 lutego 2013 r.	31 grudnia 2013 r.
Alain PEYRAUBE, EHSS – Centre de recherches linguistiques sur Asie orientale, Paryż	13 stycznia 2011 r.	31 grudnia 2013 r.
Reinhilde VEUGELERS, Catholic University of Leuven	2 lutego 2013 r.	31 grudnia 2013 r.
Mart SAARMA, University of Helsinki	13 stycznia 2011 r.	31 grudnia 2013 r.
Anna TRAMONTANO, University of Rome - La Sapienza	13 stycznia 2011 r.	31 grudnia 2013 r.
Isabelle VERNOS, Centre de Regulació Genòmica, Barcelona	13 stycznia 2011 r.	31 grudnia 2013 r.»

INNE AKTY

Komisja Europejska

2012/C 396/10	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	24
2012/C 396/11	Zawiadomienie dla osób oraz podmiotów umieszczonych w wykazie, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga, na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1251/2012	28

Sprostowania

2012/C 396/12	Sprostowanie do decyzji Komisji z dnia 13 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2007/134/WE ustanawiającą Europejską Radę ds. Badań Naukowych (Dz.U. C 385 z 14.12.2012).....	30
---------------	--	----

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

